

Yıllar önce bir Milli Eğitim Bakanının odasının kapısı çalındı. İçeriden kararlı ve tok bir ses " girin" diye seslendi.

Oldukça mütevazı döşenmiş odaya iki tane lise talebesi girdi. Tombul yanaklı olan Milli Eğitim Bakanının yanına yanaşarak " Babacığım merhaba. Elini öpmeye geldik Gazi ile beraber" diyerek arkadaşını gösterdi.

Mezun olmuşlardı iki samimi arkadaş liseden. Gazi ve Can. Bakanın elini öptükten sonra masanın karşısındaki koltuklara oturdular.

Tombul yanaklı çocuk söz aldı, Babacığım biliyorsun okulumuzu her ikimiz de başarı ile bitirdik. Ve bir yıldır para biriktiriyorduk. Eğer senin de iznin olursa Bakanlığın bursundan yararlanıp Amerika'ya okumaya gitmek istiyoruz." Bakan küçük bir sessizlikten sonra " Oğlum biraz dışarı çıkar mısın? Bizi arkadaşınla bir iki dakika yalnız bırak" dedi.

Oğlu dışarı çıktıktan sonra uzun boylu çocuğa şöyle dedi. Bak evladım, ben sizler gibi başarılı öğrencilerin yurt dışında öğrenim görmesini her zaman desteklerim. Fakat bir bakan olarak oğlumu Amerika'ya gönderirsem, bunu başkaları farklı değerlendireceklerdir. Bu yüzden sadece sana burs vereceğim. Gerekli işlemlerin yapılması için talimatı veririm az sonra. Hayırlı olsun deyip dışarı çıkmasını söyledi talebenin.

Heyecan içinde kapının önünde bekleyen bakanın oğluna sarıldı çocuk. " Can sana bir iyi, bir kötü haberim var. Baban bana burs verdi ama senin gitmeni onaylamıyor.

Tombul yanaklı çocuk elini cebine atıp bir mendil çıkarttı. İçi para dolu olan mendili arkadaşına verip, "al bunları Gazi. Nasıl olsa bana lazım değil bu para artık" dedi, bir yıldır biriktirdiği parayı arkadaşına uzattı. Gazi, ünlü beyin cerrahi Gazi Yaşargil; Can ise ünlü şair Can Yücel'den başkası değildi.

Gençler, Hasan Ali Yücel'den **ne** istemişler?

.....

Parçada **kimler** anlatılmaktadır?

.....

Gençlerin fiziksel özellikleri **nasılmış?**

.....

Olay, **ne zaman** yaşanmıştır?

.....

Parçadaki olay **ne rede** geçmektedir?

.....

Hasan Ali Yücel, oğlunun Amerika'ya gitmesine **neden** izin vermemiş?

.....

Okulda öğretmen, lise birinci sınıf öğrencilerine: "Büyüdüğünüz zaman ne olmak istiyorsunuz?" konulu bir ödev verdi. On altı yaşındaki Monty, büyüdüğünde bir at çiftliği sahibi olmayı düşünüyordu. Ödevine bu düşünüyü sadece yazmakla yetinmedi, çiftlikte yapılması gereken binaların çizimlerini de ekledi. At çiftliği kesinlikle 300 dönüm olacaktı. Monty, ahırların yanı sıra bir de, çiftliğin orta yerinde yapmayı düşlediği 1000 m²' lik kocaman bir evin planını da çizdi. Öğretmen, kompozisyon ödevlerini bir hafta sonra sınıfta dağıtınca Monty'nin yüzü asıldı. Çünkü kağıdının tepesinde kocaman bir sıfır vardı. Bu yetmiyormuş gibi, öğretmen, sıfırın yanına bir de şu notu eklemişti.

"Dersten sonra öğretmenler odasına gel. Seninle görüşmek istiyorum." Monty, öğretmenin söyleyeceklerini beklemeden, kendi merakını gidermek istedi. Ve öğretmenine, niçin sıfır verdiğini sordu: Öğretmen: "Çünkü sen, büyüdüğün zaman ne olmak istediğini yazmak yerine, saçma sapan düşler yazmışsın" dedi. "Çocuksu düşlerini nasıl gerçekleştirebileceğini hiç düşünmedin mi? Bir at çiftliği kurmanın kaç mal olacağını hiç aklına getirmedin mi? Çok fakir bir ailenin çocuğu olduğunu bilmiyor musun? Öğretmen bunları söyledikten sonra Monty' ye bir hak daha tanıdı: "Haydi şimdi eve git ve aynı konuda yeni bir kompozisyon yaz" dedi. "Yine öyle saçma sapan düşlere dalma da sana sıfır yerine doğru dürüst bir not vereyim." Monty evde, babasından yardım istedi. "Kusura bakma, sana yardım edemem, yavrum" dedi babası. "Bu öyle bir konu ki, tümüyle seni ve senin geleceğini ilgilendiriyor. Kararını sen kendin vermelisin..." Monty kararını o gece verdi. Yeni bir ödev yazmadı, ertesi gün öğretmene aynı ödev kağıdını getirdi. "Siz notunuzu, ben hayallerimi değiştirmeyelim öğretmenim" dedi Monty. Karşısındaki topluluğa yaptığı konuşmasını şöyle sürdürdü: "Size bu anımı neden anlattığımı da söyleyeyim" dedi. "Çünkü şu anda tümünüz, benim 300 dönümlük at çiftliğimin orta yerindeki 1000 m²' lik evimde bulunuyorsunuz. Şimdi başınızı lütfen şöminenin üstünde duran şu çerçeveye çevirin ve çerçevenin içine bakın. Sıfır not aldığım kompozisyon ödevimi göreceksiniz orada." Monty bunları söyledikten sonra, o akşam ki konuklarına bir de öğüt verdi: "Hiç kimseye, düşlerinizi küçümseme fırsatı tanımayın" dedi. Kim ne derse desin yüreğinin sesine kulak verin.

Öğretmen, ödevi iade edince çocuk **ne** yapmış?

Parçada **kimler** anlatılmaktadır?

Çocuk **nasıl** bir hayal kuruyormuş?

Olay, **ne zaman** yaşanmıştır?

Olay, **nerede** geçmektedir?

Öğretmen, ödev **neden** sıfır vermiş?